

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 23ης Μαρτίου 2023*

«Προδικαστική παραπομπή – Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Διαδικασία παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών – Προϋποθέσεις εκτέλεσης – Λόγοι προαιρετικής μη εκτέλεσης – Άρθρο 4α, παράγραφος 1 – Ένταλμα εκδοθέν προς εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής – Έννοια της “δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης” – Περιεχόμενο – Πρώτη ποινή με αναστολή – Δεύτερη ποινή – Απουσία του ενδιαφερομένου από τη δίκη – Ανάκληση της αναστολής – Δικαιώματα άμυνας – Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών – Άρθρο 6 – Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Άρθρα 47 και 48 – Προσβολή – Συνέπειες»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-514/21 και C-515/21,

με αντικείμενο δύο αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Court of Appeal (εφετείο, Ιρλανδία) με αποφάσεις της 30ής Ιουλίου 2021, οι οποίες περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 20 Αυγούστου 2021, στο πλαίσιο των διαδικασιών σχετικά με την εκτέλεση δύο ευρωπαϊκών ενταλμάτων συλλήψεως που εκδόθηκαν σε βάρος των

LU (C-514/21),

PH (C-515/21),

παρισταμένου του:

Minister for Justice and Equality,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Κ. Λυκούργο (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, L. S. Rossi, J.-C. Bonichot, S. Rodin και O. Spineanu-Matei, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: T. Čapeta

γραμματέας: M.-A. Gaudissart, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ’ ακροατηρίου συζητήσεως της 13ης Ιουλίου 2022,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο LU, εκπροσωπούμενος από τους P. Carroll, SC, T. Hughes, solicitor, και K. Kelly, BL,
- ο RH, εκπροσωπούμενος από τους E. Lawlor, BL, R. Munro, SC, και D. Rudden, solicitor,
- ο Minister for Justice and Equality και η Ιρλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενοι από την M. Browne, τον A. Joyce και την C. McMahon, επικουρούμενους από τον R. Kennedy, SC, και την J. Williams, BL,
- η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από την S. Grünheid και τον J. Tomkin,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 27ης Οκτωβρίου 2022,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως αφορούν την ερμηνεία του άρθρου 47 και του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), καθώς και του άρθρου 4α της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24) (στο εξής: απόφαση-πλαίσιο 2002/584).
- 2 Οι αιτήσεις αυτές υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της εκτέλεσης, στην Ιρλανδία, δύο ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης που εκδόθηκαν, αντιστοίχως, από τις ουγγρικές δικαστικές αρχές σε βάρος του LU και από τις πολωνικές δικαστικές αρχές σε βάρος του RH, με σκοπό την εκτέλεση στερητικών της ελευθερίας ποινών στα κράτη μέλη εκδόσεως των ενταλμάτων.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584

- 3 Η αιτιολογική σκέψη 6 της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584 έχει ως εξής:

«Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο προβλέπει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης που έχει χαρακτηριστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως “ακρογωνιαίος λίθος” της δικαστικής συνεργασίας.»

4 Το άρθρο 1 της αποφάσεως-πλαίσιου ορίζει τα εξής:

«1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς το σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.

2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.

3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.»

5 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου ορίζει τα εξής:

«Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μπορεί να εκδίδεται για πράξεις που τιμωρούνται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του σχετικού εντάλματος (εφεξής καλούμενο “κράτος έκδοσης του εντάλματος”) με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών ή, εάν έχει ήδη επιβληθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, για απαγγελθείσες καταδίκες διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών.»

6 Το άρθρο 3 της αποφάσεως-πλαίσιου ορίζει τα εξής:

«Η δικαστική αρχή εκτέλεσης του κράτους μέλους εκτέλεσης (εφεξής καλούμενη “δικαστική αρχή εκτέλεσης”) αρνείται την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης στις ακόλουθες περιπτώσεις:

1) εάν η αξιόποινη πράξη την οποία αφορά το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης καλύπτεται από αμνηστία στο κράτος μέλος εκτέλεσης, εφόσον το εν λόγω κράτος είχε την αρμοδιότητα για τη δίωξη αυτής της αξιόποινης πράξης σύμφωνα με το ποινικό του δίκαιο·

2) εάν από τις πληροφορίες που διαθέτει η δικαστική αρχή εκτέλεσης προκύπτει ότι ο καταζητούμενος έχει δικασθεί τελεσιδίκως για τις ίδιες πράξεις από κράτος μέλος υπό τον όρο ότι, σε περίπτωση καταδίκης, η καταδίκη έχει εκτιθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί πλέον να εκτιθεί σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους της καταδίκης·

3) εάν το πρόσωπο για το οποίο έχει εκδοθεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν μπορεί, λόγω της ηλικίας του, να θεωρηθεί ποινικώς υπεύθυνο για τις πράξεις για τις οποίες εξεδόθη το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.»

7 Το άρθρο 4 της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 προβλέπει τα εξής:

«Η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης:

1) εάν, σε μια από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 4, η πράξη λόγω της οποίας εκδίδεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δεν συνιστά αξιόποινη πράξη κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης· ωστόσο, προκειμένου περί φόρων, τελών, τελωνείων και συναλλάγματος, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης δεν θα μπορεί να αποτελεί

αντικείμενο άρνησης λόγω του ότι η νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν επιβάλλει ίδιου τύπου φόρους ή τέλη ή δεν προβλέπει ίδιου τύπου ρύθμιση περί φόρων, τελών, τελωνείων και συναλλάγματος με εκείνη του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος·

- 2) όταν το πρόσωπο για το οποίο εκδίδεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης διώκεται στο κράτος μέλος εκτέλεσης για την ίδια πράξη με εκείνη στην οποία βασίζεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης·
- 3) όταν οι δικαστικές αρχές εκτέλεσης του κράτους μέλους αποφάσισαν είτε να μην ασκήσουν δίωξη για την αξιόποινη πράξη που αποτελεί το αντικείμενο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης είτε να παύσουν τη δίωξη ή όταν ο καταζητούμενος έχει δικασθεί τελεσιδικώς για τις αυτές πράξεις σε κράτος μέλος, με αποτέλεσμα να κωλύεται η μεταγενέστερη άσκηση δίωξης·
- 4) όταν έχει επέλθει παραγραφή της ποινικής δίωξης ή της ποινής σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης και οι πράξεις ανάγονται στην αρμοδιότητα αυτού του κράτους μέλους σύμφωνα με το ποινικό του δίκαιο·
- 5) εάν από τις πληροφορίες που διαθέτει η δικαστική αρχή εκτέλεσης προκύπτει ότι ο καταζητούμενος έχει δικασθεί τελεσιδικώς για τις αυτές πράξεις σε τρίτη χώρα, υπό τον όρο ότι, σε περίπτωση καταδίκης, η καταδίκη έχει εκτιθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί να εκτιθεί πλέον σύμφωνα με το δίκαιο της χώρας της καταδίκης·
- 6) εάν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης έχει εκδοθεί προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας, στερητικών της ελευθερίας, όταν ο καταζητούμενος διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσης, είναι υπήκοος ή κάτοικός του και αυτό το κράτος δεσμεύεται να εκτελέσει την ποινή ή το μέτρο ασφαλείας σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο·
- 7) όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης αφορά αξιόποινες πράξεις οι οποίες:
 - α) κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης θεωρούνται ότι διεπράχθησαν εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στο έδαφ[ο]ς του κράτους εκτέλεσης ή σε εξομοιούμενο προς αυτό τόπο·
 - β) διεπράχθησαν εκτός του εδάφους του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν επιτρέπει τη δίωξη για τα ίδια αδικήματα που διαπράττονται εκτός του εδάφους του.»
- 8 Το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, το οποίο προστέθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, ορίζει τα εξής:

«Η εκτελούσα δικαστική αρχή δύναται επίσης να αρνηθεί την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που έχει εκδοθεί με σκοπό την εκτέλεση ποινής στερητικής της ελευθερίας ή μέτρου ασφαλείας στερητικού της ελευθερίας, εάν το πρόσωπο δεν εμφανίσθηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης, εκτός εάν στο ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης αναφέρεται ότι το πρόσωπο, βάσει δικονομικών απαιτήσεων που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης:

α) εν ευθέτω χρόνω:

i) είτε είχε κλητευθεί αυτοπροσώπως και με την κλήτευση είχε ενημερωθεί σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης, είτε είχε δι' άλλων μέσων ενημερωθεί πραγματικά και επισήμως για την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης αυτής, κατά τρόπον ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης·

και

ii) είχε ενημερωθεί ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που το πρόσωπο δεν εμφανιστεί στη δίκη·

ή

β) το πρόσωπο τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είτε το κράτος, να τον ή την εκπροσωπήσει στη δίκη, και εκπροσωπήθηκε όντως από αυτόν τον δικηγόρο στη δίκη·

ή

γ) αφού του επεδόθη η απόφαση και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπου το πρόσωπο δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξεταστεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης:

i) έχει δηλώσει ρητώς ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση·

ή

ii) δεν έχει ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο εντός της ισχύουσας προθεσμίας·

ή

δ) η απόφαση δεν του επιδόθηκε αυτοπροσώπως αλλά:

i) θα του επιδοθεί αυτοπροσώπως και αμελλητί μετά την παράδοσή του και θα ενημερωθεί ρητά για το δικαίωμά του να δικασθεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπου το πρόσωπο δικαιούται να παρίσταται, η δε ουσία της υπόθεσης, περιλαμβανομένων και νέων αποδεικτικών στοιχείων, θα επανεξετασθεί, και η δίκη μπορεί να οδηγήσει σε ανατροπή της αρχικής απόφασης·

και

ii) θα ενημερωθεί σχετικά με την προθεσμία εντός της οποίας οφείλει να ζητήσει να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο, όπως προβλέπεται στο σχετικό ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.»

9 Το άρθρο 5 της αποφάσεως-πλαisiού ορίζει τα εξής:

«Η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να εξαρτηθεί κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης από μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

[1]) όταν η αξιόποινη πράξη στην οποία βασίζεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη ή μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας εφ' όρου ζωής, η εκτέλεση του εν λόγω εντάλματος δύναται να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος έχει στο νομικό του σύστημα διατάξεις για την επανεξέταση της επιβληθείσας ποινής – κατ' αίτηση ή το αργότερο μετά την πάροδο 20 ετών – ή για την εφαρμογή μέτρων επιεικείας τα οποία προβλέπει υπέρ του προσώπου η νομοθεσία ή πρακτική του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και τα οποία αποσκοπούν στη μη εκτέλεση μιας τέτοιας ποινής ή μέτρου·

[2]) όταν το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης προς το σκοπό της δίωξης είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους μέλους εκτέλεσης, η παράδοση μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι το εν λόγω πρόσωπο, μετά από ακρόασή του, θα διαμεταχθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης ώστε να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.»

10 Το άρθρο 8 της αποφάσεως-πλαisiού ορίζει τα εξής:

«1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία υποβάλλονται σύμφωνα με το έντυπο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα:

- α) ταυτότητα και ιθαγένεια του καταζητούμενου·
- β) όνομα, διεύθυνση, αριθμός τηλεφώνου και φαξ και ηλεκτρονική διεύθυνση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος·
- γ) ένδειξη ότι υπάρχει εκτελεστή απόφαση, ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 1 και 2·
- δ) φύση και νομικός χαρακτηρισμός του αδικήματος, ιδίως όσον αφορά το άρθρο 2·
- ε) περιγραφή των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέσθηκε η αξιόποινη πράξη, συμπεριλαμβανομένου του χρόνου, του τόπου της τέλεσης και του βαθμού συμμετοχής του καταζητουμένου στην αξιόποινη πράξη·
- στ) την επιβληθείσα ποινή, εάν πρόκειται για τελεσίδικη απόφαση, ή την κλίμακα ποινών που προβλέπεται για την αξιόποινη πράξη από τη νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος·
- ζ) στο μέτρο του δυνατού, τις λοιπές συνέπειες της αξιόποινης πράξης.

2. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης πρέπει να μεταφράζεται στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης. Κάθε κράτος μέλος δύναται, κατά το χρόνο της έκδοσης της παρούσας απόφασης-πλαisiού ή μεταγενέστερα, να αναφέρει σε δήλωση που

κατατίθεται στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι θα δέχεται μετάφραση σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.»

11 Το άρθρο 15 της αποφάσεως-πλαisiού ορίζει τα εξής:

«1. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίζει, εντός των προθεσμιών και υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο, για την παράδοση του προσώπου.

2. Εάν η δικαστική αρχή εκτέλεσης κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν αρκούν ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την παράδοση, ζητεί την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών πληροφοριών, ιδίως σε σχέση με τα άρθρα 3 έως 5 και το άρθρο 8, και μπορεί να τάξει προθεσμία για την παραλαβή τους, λαμβάνοντας υπόψη της ότι είναι αναγκαίο να τηρηθούν οι προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 17.

3. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να διαβιβάζει οποτεδήποτε στη δικαστική αρχή εκτέλεσης κάθε επιπλέον χρήσιμη πληροφορία.»

Η απόφαση-πλαίσιο 2009/299

12 Οι αιτιολογικές σκέψεις 1 και 15 της αποφάσεως-πλαisiού 2009/299 έχουν ως εξής:

«(1) Το δικαίωμα του κατηγορουμένου να εμφανίζεται αυτοπροσώπως στη δίκη περιλαμβάνεται στο δικαίωμα σε δίκαιη δίκη που προβλέπεται από το άρθρο 6 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, [που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ)] όπως ερμηνεύεται από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Το Δικαστήριο έχει επίσης κρίνει ότι το εν λόγω δικαίωμα του κατηγορουμένου να εμφανίζεται αυτοπροσώπως στη δίκη δεν είναι απόλυτο και ότι, υπό ορισμένους όρους, ο κατηγορούμενος μπορεί, εξ ιδίας βουλήσεως, να παραιτηθεί του δικαιώματος αυτού ρητώς ή σιωπηρώς αλλά κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση.

[...]

(15) Οι λόγοι άρνησης είναι προαιρετικοί. Πάντως, η διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών να μεταφέρουν αυτούς τους λόγους στο εθνικό δίκαιο διέπεται ιδίως από το δικαίωμα για δίκαιη δίκη, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη το συνολικό στόχο της παρούσας απόφασης-πλαisiού που είναι η κατοχύρωση των δικονομικών δικαιωμάτων των προσώπων και η διευκόλυνση της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις».

13 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, της ως άνω αποφάσεως-πλαisiού προβλέπει τα εξής:

«1. Οι στόχοι της παρούσας απόφασης-πλαisiού είναι η κατοχύρωση των δικονομικών δικαιωμάτων των προσώπων τα οποία υπόκεινται σε ποινικές διαδικασίες, η διευκόλυνση της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις και, ιδίως, η βελτίωση της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων μεταξύ κρατών μελών.»

Το ιρλανδικό δίκαιο

- 14 Το άρθρο 37, παράγραφος 1, του European Arrest Warrant Act του 2003 (νόμου του 2003 περί ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης (στο εξής: νόμος του 2003 περί ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως), προβλέπει τα εξής:

«Ουδείς παραδίδεται δυνάμει του παρόντος νόμου εάν:

- α) η παράδοσή του είναι ασυμβίβαστη με τις υποχρεώσεις του κράτους σύμφωνα με:
- i) την [ΕΣΔΑ], ή
 - ii) τα πρωτόκολλα της [ΕΣΔΑ],

[...].»

- 15 Κατά το άρθρο 45 του ίδιου νόμου:

«Ουδείς παραδίδεται δυνάμει του παρόντος νόμου εφόσον δεν παρέστη αυτοπροσώπως στη διαδικασία που οδήγησε στην απόφαση επιβολής ποινής ή κρατήσεως σε σχέση με την οποία εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, εκτός αν το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως αναφέρει τα στοιχεία που επιτάσσει το στοιχείο δ', σημεία 2, 3 και 4, του εντύπου του εντάλματος που παρατίθεται στο παράρτημα της [αποφάσεως-πλαισίου 2002/584].»

Το πολωνικό δίκαιο

- 16 Το άρθρο 75, παράγραφος 1, του kodeks karny (ποινικού κώδικα), της 6ης Ιουνίου 1997 (Dz. U. αριθ. 88, θέση 553), όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης, ορίζει τα εξής:

«Το δικαστήριο διατάσσει την εκτέλεση της ποινής εφόσον, κατά τη διάρκεια της περιόδου αναστολής, ο καταδικασθείς τελέσει εκ προθέσεως άλλο αδίκημα παρόμοιο με αυτό για το οποίο έχει ήδη καταδικασθεί νομίμως και αμετακλήτως σε στερητική της ελευθερίας ποινή.»

Οι διαφορές των κύριων δικών και τα προδικαστικά ερωτήματα

Η υπόθεση C-514/21

- 17 Στις 10 Οκτωβρίου 2006, κατόπιν δίκης στην οποία ο LU παρέστη αυτοπροσώπως, το Encsi városi bíróság (πρωτοβάθμιο δικαστήριο Encs, Ουγγαρία) τον καταδίκασε για τέσσερα αδικήματα που είχαν διαπραχθεί το 2005.
- 18 Στις 19 Απριλίου 2007 το Borsod Abaúj Zemplén Megyei Bíróság (περιφερειακό δικαστήριο Borsod-Abaúj-Zemplén, Ουγγαρία), ενώπιον του οποίου ο LU, που είχε κλητευθεί νομοτύπως, εκπροσωπήθηκε από δικηγόρο, επικύρωσε την ανωτέρω απόφαση και καταδίκασε την LU σε ποινή φυλάκισης ενός έτους. Ωστόσο, η εκτέλεση της εν λόγω ποινής ανεστάλη για χρονικό διάστημα δύο ετών. Δεδομένου ότι ο LU είχε ήδη εκτίσει έναν μήνα υπό προσωρινή κράτηση, απέμεναν προς έκτιση 11 μήνες φυλάκισης κατ' ανώτατο όριο.

- 19 Στις 16 Δεκεμβρίου 2010 το Encsi városi bíróság (πρωτοβάθμιο δικαστήριο Encs) καταδίκασε τον LU σε χρηματική ποινή για μη καταβολή διατροφής το 2008, ήτοι κατά τη διάρκεια της περιόδου αναστολής της ποινής που του είχε επιβληθεί προηγουμένως. Ο LU παρέστη στις επ' ακροατηρίου συζητήσεις της 15ης Νοεμβρίου 2010 και της 13ης Δεκεμβρίου 2010, αλλά απουσίαζε κατά την απαγγελία της αποφάσεως του ως άνω δικαστηρίου.
- 20 Τον Ιούνιο του 2012 το Miskolci Törvényszék (δευτεροβάθμιο δικαστήριο Miskolc, Ουγγαρία) προέβη σε μεταρρύθμιση της ανωτέρω αποφάσεως και καταδίκασε τον LU σε ποινή φυλάκισης 5 μηνών και στέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων για ένα έτος. Παράλληλα, το ως άνω δικαστήριο διέταξε την εκτέλεση της ποινής η οποία του είχε επιβληθεί για τα αδικήματα που είχαν διαπραχθεί το 2005. Δεν είναι σαφές αν το δευτεροβάθμιο αυτό δικαστήριο ήταν υποχρεωμένο να διατάξει την εκτέλεση της εν λόγω ποινής ή αν είχε συναφώς περιθώριο εκτιμήσεως.
- 21 Ο LU κλητεύθηκε ενώπιον του Miskolci Törvényszék (δευτεροβάθμιου δικαστηρίου Miskolc). Μολονότι η σχετική κλήση δεν παρελήφθη από τον LU, η επίδοση κρίθηκε νόμιμη κατά το ουγγρικό δίκαιο. Ο LU δεν παρέστη κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του ως άνω δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, αλλά αυτό όρισε δικηγόρο για να τον εκπροσωπήσει. Ο εν λόγω δικηγόρος παρέστη κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση και στη συνέχεια υπέβαλε, αφενός, αίτηση για εκ νέου εκδίκαση της υπόθεσης, η οποία απορρίφθηκε, και, αφετέρου, αίτηση χάριτος στο όνομα και για λογαριασμό του LU.
- 22 Τον Σεπτέμβριο του 2012 οι ουγγρικές αρχές εξέδωσαν ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως με το οποίο ζητούσαν την παράδοση του LU, ο οποίος βρίσκεται στην Ιρλανδία, με σκοπό την εκτέλεση των ποινών που του είχαν επιβληθεί τόσο για τα αδικήματα που διαπράχθηκαν το 2005 όσο και για το αδίκημα της μη καταβολής διατροφής. Εντούτοις, το High Court (ανώτερο δικαστήριο, Ιρλανδία) αρνήθηκε να εκτελέσει το εν λόγω ένταλμα.
- 23 Στις 28 Οκτωβρίου 2015, κατόπιν αιτήματος του LU, το Miskolci Törvényszék (δευτεροβάθμιο δικαστήριο Miskolc) κάλεσε το Encsi Járásbíróság (πρωτοβάθμιο δικαστήριο Encs) να εξετάσει αν συνέτρεχε περίπτωση για την εκ νέου εκδίκαση της υπόθεσης όσον αφορά τα αδικήματα που είχαν διαπραχθεί το 2005. Στις 24 Οκτωβρίου 2016 το ως άνω δικαστήριο απέρριψε την αίτηση για εκ νέου εκδίκαση της υπόθεσης. Ο LU δεν παρέστη ενώπιον του Encsi Járásbíróság (πρωτοβάθμιου δικαστηρίου Encs), αλλά εκπροσωπήθηκε από δικηγόρο που ο ίδιος διόρισε.
- 24 Επιληφθέν της εφέσεως που άσκησε ο LU κατά της ανωτέρω αποφάσεως, το Miskolci Törvényszék (δευτεροβάθμιο δικαστήριο Miskolc) προέβη σε επ' ακροατηρίου συζήτηση, στις 20 Μαρτίου 2017, στην οποία ο LU δεν παρέστη, αλλά εκπροσωπήθηκε από δικηγόρο που ο ίδιος διόρισε. Στις 29 Μαρτίου 2017, το εν λόγω δικαστήριο απέρριψε την αίτηση για εκ νέου εκδίκαση της υπόθεσης.
- 25 Κατόπιν της αποφάσεως αυτής, η ποινή φυλάκισης που είχε επιβληθεί στον LU για τα αδικήματα που αυτός είχε διαπράξει το 2005 και της οποίας την εκτέλεση είχε διατάξει το Miskolci Törvényszék (δευτεροβάθμιο δικαστήριο Miskolc) τον Ιούνιο του 2012 ήταν εκ νέου εκτελεστή δυνάμει του ουγγρικού δικαίου.
- 26 Στις 27 Ιουλίου 2017 οι ουγγρικές αρχές εξέδωσαν δεύτερο ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, το οποίο αποτελεί το αντικείμενο της υποθέσεως της κύριας δίκης, προκειμένου ο LU να εκτίσει τους εναπομείναντες ένδεκα μήνες της ποινής φυλάκισης που του είχε επιβληθεί για τα τέσσερα αδικήματα τα οποία είχε διαπράξει το 2005.

- 27 Με απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2020, το High Court (ανώτερο δικαστήριο) διέταξε την παράδοση του LU βάσει του εν λόγω εντάλματος. Επιληφθέν εφέσεως που άσκησε ο LU, το Court of Appeal (εφετείο, Ιρλανδία), ήτοι το αιτούν δικαστήριο, επισημαίνει, πρώτον, ότι ο LU δεν παρέστη στη δίκη η οποία κατέληξε, αφενός, στην καταδίκη του από το Miskolci Törvényszék (δευτεροβάθμιο δικαστήριο Miskolc) για μη καταβολή διατροφής και, αφετέρου, στην έκδοση διατάξεως περί εκτελέσεως της πρώτης στερητικής της ελευθερίας ποινής, η οποία αποτελεί αντικείμενο του επίμαχου στην κύρια δίκη ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως. Στο μέτρο που ο LU δεν φαίνεται να παραιτήθηκε του δικαιώματός του να παραστεί στη διαδικασία αυτή, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η εν λόγω διαδικασία δεν διεξήχθη σύμφωνα με το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ.
- 28 Το αιτούν δικαστήριο κλίνει, επίσης, υπέρ της άποψης ότι, αν γίνει δεκτό ότι η διαδικασία ενώπιον του Miskolci Törvényszék (δευτεροβάθμιου δικαστηρίου Miskolc) αποτελεί μέρος της «δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης», κατά την έννοια του άρθρου 4α της αποφάσεως-πλασιού 2002/584, δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του εν λόγω άρθρου ούτε του άρθρου 45 του νόμου του 2003 περί ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.
- 29 Δεύτερον, το αιτούν δικαστήριο υποστηρίζει, ωστόσο, αφενός, ότι η διάταξη περί εκτελέσεως της πρώτης στερητικής της ελευθερίας ποινής που είχε επιβληθεί στον LU θα μπορούσε να θεωρηθεί απλώς ως απόφαση σχετική με την εκτέλεση ή την εφαρμογή της ποινής αυτής, κατά την έννοια της αποφάσεως της 22ας Δεκεμβρίου 2017, Ardic (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026), και, αφετέρου, ότι ούτε η εν λόγω απόφαση περί εκτελέσεως ούτε η καταδίκη του LU για τη μη καταβολή διατροφής είχαν ως αντικείμενο ή ως αποτέλεσμα να μεταβάλουν το είδος ή το ύψος της στερητικής της ελευθερίας ποινής που του επιβλήθηκε για τα αδικήματα που διαπράχθηκαν το έτος 2005, με συνέπεια αμφότερες οι αποφάσεις αυτές να μην εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4α της αποφάσεως-πλασιού 2002/584.
- 30 Τούτου λεχθέντος, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η υπόθεση της κύριας δίκης διαφέρει από πολλές απόψεις από την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2017, Ardic (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026).
- 31 Καταρχάς, κατά το αιτούν δικαστήριο, η δεύτερη καταδίκη του LU φαίνεται να είχε, στην προκειμένη περίπτωση, καθοριστικές συνέπειες, δεδομένου ότι οδήγησε στην ανάκληση της αναστολής εκτελέσεως της στερητικής της ελευθερίας ποινής που είχε προηγουμένως επιβληθεί στον LU. Εν συνεχεία, ο LU, σε περίπτωση παράδοσής του, δεν θα είχε δικαίωμα να ακουστεί αναδρομικώς. Τέλος, οι περιστάσεις της υποθέσεως της κύριας δίκης συνδέονται πολύ στενότερα με το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, καθώς και με το άρθρο 47 και το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Χάρτη, απ' ότι η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2017, Ardic (C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026). Συγκεκριμένα, η στερητική της ελευθερίας ποινή που επιβλήθηκε στον LU για τα αδικήματα που αυτός είχε διαπράξει το 2005 είναι εκτελεστή απλώς και μόνον επειδή κρίθηκε ένοχος και καταδικάστηκε ερήμην για μη καταβολή διατροφής, δεν υφίσταται δε αμφιβολία ότι το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ εφαρμόζεται στη διαδικασία που είχε ως συνέπεια την ερήμην καταδίκη του.
- 32 Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, καθόσον το άρθρο 4α της αποφάσεως-πλασιού 2002/584 και το άρθρο 45 του νόμου του 2003 περί ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως αντιτίθενται στην παράδοση του LU, προκειμένου αυτός να εκτίσει την ποινή στην οποία καταδικάστηκε ερήμην λόγω μη καταβολής διατροφής, θα ήταν παράδοξο να

είναι δυνατή η παράδοσή του στις ουγγρικές αρχές, προκειμένου να εκτίσει την ποινή στην οποία είχε καταδικαστεί για τα αδικήματα που διαπράχθηκαν το 2005, ενώ η ποινή αυτή είναι εκτελεστή συνεπεία, αποκλειστικώς και μόνον, της ερήμην καταδίκης του.

- 33 Το αιτούν δικαστήριο προσθέτει ότι η διάταξη του Miskolci Törvényszék (δευτεροβάθμιου δικαστηρίου Miskolc) περί ανακλήσεως της αναστολής εκτελέσεως της πρώτης στερητικής της ελευθερίας ποινής θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι συνδέεται τόσο στενά με την καταδίκη για μη καταβολή διατροφής, ώστε η παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ την οποία ενέχει η εν λόγω καταδικαστική απόφαση να βαρύνει και τη διάταξη περί ανακλήσεως της αναστολής.
- 34 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Court of Appeal (εφετείο) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) α) Για τους σκοπούς του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 στην περίπτωση που ζητείται η παράδοση εκζητούμενου προσώπου προκειμένου αυτό να εκτίσει στερητική της ελευθερίας ποινή που αρχικώς είχε ανασταλεί αλλά εν συνεχεία διατάχθηκε να εκτελεστεί συνεπεία καταδίκης του εν λόγω προσώπου για την τέλεση άλλου ποινικού αδικήματος και δεδομένου ότι η διάταξη εκτελέσεως εκδόθηκε από το δικαστήριο που καταδίκασε το εκζητούμενο πρόσωπο και που επέβαλε σε αυτό ποινή για τον νέο αυτό αδικήμα, έχει η φράση “δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης” της ως άνω διατάξεως την έννοια ότι περιλαμβάνει και τη διαδικασία που οδήγησε στην εν λόγω μεταγενέστερη καταδίκη και στην έκδοση της επακόλουθης διατάξεως εκτελέσεως;
- β) Είναι κρίσιμο για την απάντηση που θα δοθεί στο ερώτημα 1.α) το ζήτημα αν το δικαστήριο που εξέδωσε τη διάταξη εκτελέσεως ήταν υποχρεωμένο να προβεί στην έκδοση της διατάξεως αυτής ή αν τούτο επαφίετο στη διακριτική του ευχέρεια;
- 2) Υπό τις περιστάσεις που εκτίθενται ανωτέρω στο πλαίσιο του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος, δικαιούται η δικαστική αρχή εκτελέσεως να διερευνήσει αν η διαδικασία που οδήγησε στην μεταγενέστερη καταδίκη και στην έκδοση της επακόλουθης διατάξεως εκτελέσεως, η οποία έλαβε χώρα ερήμην του εκζητούμενου προσώπου, πραγματοποιήθηκε συμφώνως προς το άρθρο 6 της [ΕΣΔΑ] και, ιδίως, αν η απουσία του εκζητούμενου προσώπου από τη διαδικασία αυτή συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και/ή του δικαιώματος του εν λόγω προσώπου σε δίκαιη δίκη;
- 3) α) Υπό τις περιστάσεις που εκτίθενται ανωτέρω στο πλαίσιο του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος, αν η δικαστική αρχή εκτελέσεως κρίνει ότι οι διαδικασίες που οδήγησαν στη μεταγενέστερη καταδίκη και στην επακόλουθη έκδοση της διατάξεως εκτελέσεως δεν πραγματοποιήθηκαν συμφώνως προς το άρθρο 6 της [ΕΣΔΑ] και, ιδίως, ότι η απουσία του εκζητούμενου προσώπου συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και/ή του δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη, μπορεί και/ή υποχρεούται αυτή i) να αρνηθεί την παράδοση του εν λόγω προσώπου για τον λόγο ότι η παράδοσή του αντίκειται στο άρθρο 6 της [ΕΣΔΑ] και/ή στο άρθρο 47 και στο άρθρο 48, παράγραφος 2, του [Χάρτη] και/ή ii) να απαιτήσει από τη δικαστική αρχή εκδόσεως να παράσχει, ως προϋπόθεση για την παράδοση, εγγυήσεις ότι το εκζητούμενο πρόσωπο θα έχει, μετά την παράδοσή του, το δικαίωμα να αιτηθεί την κίνηση διαδικασίας για την εκ νέου εκδίκαση της υποθέσεως του ή για την εκδίκαση ενδίκων μέσων, κατά την οποία θα του επιτραπεί να συμμετάσχει και στο πλαίσιο της οποίας θα είναι δυνατή η εξέταση της ουσίας της υποθέσεως,

περιλαμβανομένων νέων αποδεικτικών στοιχείων, όπερ ενδέχεται να οδηγήσει στην ανατροπή της αρχικής απόφασεως όσον αφορά την καταδίκη που είχε ως αποτέλεσμα την έκδοση της διατάξεως εκτελέσεως;

- β) Για τους σκοπούς του προδικαστικού ερωτήματος 3α, συνίσταται το εφαρμοστέο κριτήριο στο αν η παράδοση του εκζητούμενου προσώπου θίγει την ουσία των θεμελιωδών του δικαιωμάτων που του αναγνωρίζει το άρθρο 6 της [ΕΣΔΑ] και/ή το άρθρο 47 και το άρθρο 48, παράγραφος 2, του [Χάρτη] και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, αρκεί το γεγονός ότι οι διαδικασίες που οδήγησαν στη μεταγενέστερη καταδίκη και στην επακόλουθη έκδοση της διατάξεως εκτελέσεως έλαβαν χώρα ερήμην του προσώπου αυτού και ότι, σε περίπτωση παραδόσεώς του, το εν λόγω πρόσωπο δεν θα έχει το δικαίωμα να αιτηθεί την κίνηση διαδικασίας για την εκ νέου εκδίκαση της υποθέσεώς του ή για την εκδίκαση ενδίκων μέσων, ώστε να δύναται η δικαστική αρχή εκτελέσεως να κρίνει ότι η παράδοση θίγει την ουσία των δικαιωμάτων αυτών;»

Η υπόθεση C-515/21

- 35 Στις 29 Μαΐου 2015 το Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia (περιφερειακό δικαστήριο Wrocław-Śródmieście, Πολωνία) καταδίκασε τον ΡΗ, ο οποίος παρέστη στο δικαστήριο, σε ποινή φυλάκισης ενός έτους για αδίκημα που είχε διαπράξει το 2015. Η εκτέλεση της εν λόγω ποινής ανεστάλη υπό όρους για χρονικό διάστημα πέντε ετών. Ο ΡΗ δεν άσκησε έφεση κατά της καταδικαστικής αυτής απόφασεως.
- 36 Στις 21 Φεβρουαρίου 2017 ο ΡΗ κρίθηκε ένοχος, από το Sąd Rejonowy w Bydgoszczy (περιφερειακό δικαστήριο Bydgoszcz, Πολωνία), για ένα δεύτερο αδίκημα για το οποίο καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης δεκατεσσάρων μηνών. Ο ΡΗ δεν γνώριζε για την επ' ακροατηρίου συζήτηση η οποία διεξήχθη ενώπιον του εν λόγω δικαστηρίου και δεν παρέστη σε αυτή ούτε αυτοπροσώπως ούτε διά νομίμου εκπροσώπου.
- 37 Στις 16 Μαΐου 2017 το Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia (περιφερειακό δικαστήριο Wrocław-Śródmieście) διέταξε, δυνάμει του άρθρου 75, παράγραφος 1, του πολωνικού ποινικού κώδικα, την εκτέλεση της ποινής φυλάκισης ενός έτους στην οποία είχε καταδικαστεί ο ΡΗ, λόγω του ότι, κατά τη διάρκεια της περιόδου αναστολής, είχε διαπράξει δεύτερο αδίκημα. Το εν λόγω δικαστήριο δεν διέθετε συναφώς κανένα περιθώριο εκτιμήσεως.
- 38 Ο ΡΗ δεν γνώριζε για τη διαδικασία που είχε κινηθεί ενώπιον του Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia (περιφερειακού δικαστηρίου Wrocław-Śródmieście) και η οποία κατέληξε στην έκδοση απόφασεως περί ανακλήσεως της αναστολής εκτελέσεως της πρώτης ποινής φυλάκισης, και δεν παρέστη στην επ' ακροατηρίου συζήτηση της 16ης Μαΐου 2017 ούτε αυτοπροσώπως ούτε διά νομίμου εκπροσώπου.
- 39 Η προθεσμία εντός της οποίας ο ΡΗ μπορούσε να ασκήσει έφεση κατά της καταδικαστικής απόφασεως για το δεύτερο αδίκημα έχει πλέον παρέλθει και, σε περίπτωση παράδοσής του, ο ΡΗ δεν θα έχει δικαίωμα ακροάσεως, παρά μόνον, ενδεχομένως, στο πλαίσιο εκτάκτου ενδίκου μέσου.
- 40 Στις 26 Φεβρουαρίου 2019 το Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia (περιφερειακό δικαστήριο Wrocław-Śródmieście) εξέδωσε ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως σε βάρος του ΡΗ, ο οποίος βρίσκεται στην Ιρλανδία, με σκοπό την εκτέλεση της ποινής φυλάκισης ενός έτους στην οποία είχε καταδικαστεί στις 29 Μαΐου 2015.

- 41 Με απόφαση της 16ης Νοεμβρίου 2020, το High Court (ανώτερο δικαστήριο) διέταξε την παράδοση του ΡΗ βάσει του ως άνω εντάλματος. Ο ΡΗ άσκησε έφεση κατά της εν λόγω αποφάσεως ενώπιον του Court of Appeal (εφετείου).
- 42 Το Court of Appeal (εφετείο) υπογραμμίζει ότι η ερήμην δίκη, η οποία οδήγησε στη δεύτερη καταδίκη του ΡΗ, δεν φαίνεται να συνάδει ούτε με το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ ούτε με τα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη, στο μέτρο που ο ΡΗ δεν φαίνεται να είχε παραιτηθεί από το δικαίωμά του να παραστεί στη δίκη αυτή.
- 43 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Court of Appeal (εφετείο) αποφάσισε, για λόγους παρόμοιους με εκείνους που εκτίθενται στις σκέψεις 27 έως 33 της παρούσας αποφάσεως, να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Για τους σκοπούς του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, στην περίπτωση που ζητείται η παράδοση εκζητούμενου προσώπου προκειμένου αυτό να εκτίσει στερητική της ελευθερίας ποινή που αρχικώς είχε ανασταλεί αλλά εν συνεχεία διατάχθηκε να εκτελεστεί συνεπεία καταδίκης του εν λόγω προσώπου για την τέλεση άλλου ποινικού αδικήματος και δεδομένου ότι η διάταξη εκτελέσεως ήταν υποχρεωτική λόγω της ως άνω καταδίκης, έχει η φράση “δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης” της ως άνω διατάξεως την έννοια ότι περιλαμβάνει και τη διαδικασία που οδήγησε στην εν λόγω μεταγενέστερη καταδίκη και/ή τη διαδικασία που οδήγησε στην επακόλουθη έκδοση της διατάξεως εκτελέσεως;
- 2) Υπό τις περιστάσεις που εκτίθενται ανωτέρω στο πλαίσιο του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος, δικαιούται και/ή υποχρεούται η δικαστική αρχή εκτελέσεως να διερευνήσει αν η διαδικασία που οδήγησε στη μεταγενέστερη καταδίκη και/ή εκείνη που οδήγησε στην επακόλουθη έκδοση της διατάξεως εκτελέσεως –αμφότερες εκ των οποίων έλαβαν χώρα ερήμην του εκζητούμενου προσώπου– πραγματοποιήθηκαν συμφώνως προς το άρθρο 6 της [ΕΣΔΑ] και, ιδίως, αν η απουσία του εκζητούμενου προσώπου από τις διαδικασίες αυτές συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και/ή του δικαιώματος του εν λόγω προσώπου σε δίκαιη δίκη;
- 3) α) Υπό τις περιστάσεις που εκτίθενται ανωτέρω στο πλαίσιο του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος, αν η δικαστική αρχή εκτελέσεως κρίνει ότι οι διαδικασίες που οδήγησαν στη μεταγενέστερη καταδίκη και στην επακόλουθη έκδοση της διατάξεως εκτελέσεως δεν πραγματοποιήθηκαν συμφώνως προς το άρθρο 6 της [ΕΣΔΑ] και, ιδίως, ότι η απουσία του εκζητούμενου προσώπου συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και/ή του δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη, μπορεί και/ή υποχρεούται αυτή i) να αρνηθεί την παράδοση του εν λόγω προσώπου για τον λόγο ότι η παράδοσή του αντίκειται στο άρθρο 6 της [ΕΣΔΑ] και/ή στο άρθρο 47 και στο άρθρο 48, παράγραφος 2, του [Χάρτη] και/ή ii) να απαιτήσει από τη δικαστική αρχή εκδόσεως να παράσχει, ως προϋπόθεση για την παράδοση, εγγυήσεις ότι το εκζητούμενο πρόσωπο θα έχει, μετά την παράδοσή του, το δικαίωμα να αιτηθεί την κίνηση διαδικασίας για την εκ νέου εκδίκαση της υποθέσεώς του ή για την εκδίκαση ενδίκων μέσων, κατά την οποία θα του επιτραπεί να συμμετάσχει και στο πλαίσιο της οποίας θα είναι δυνατή η εξέταση της ουσίας της υποθέσεως, περιλαμβανομένων νέων αποδεικτικών στοιχείων, όπερ ενδέχεται να οδηγήσει στην ανατροπή της αρχικής αποφάσεως όσον αφορά την καταδίκη που είχε ως αποτέλεσμα την έκδοση της διατάξεως εκτελέσεως;

β) Για τους σκοπούς του προδικαστικού ερωτήματος 3α, συνίσταται το εφαρμοστέο κριτήριο στο αν η παράδοση του εκζητούμενου προσώπου θίγει την ουσία των θεμελιωδών του δικαιωμάτων που του αναγνωρίζει το άρθρο 6 της [ΕΣΔΑ] και/ή το άρθρο 47 και το άρθρο 48, παράγραφος 2, του [Χάρτη] και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, αρκεί το γεγονός ότι οι διαδικασίες που οδήγησαν στη μεταγενέστερη καταδίκη και στην επακόλουθη έκδοση της διατάξεως εκτελέσεως έλαβαν χώρα ερήμην του προσώπου αυτού και ότι, σε περίπτωση παραδόσεώς του, το εν λόγω πρόσωπο δεν θα έχει το δικαίωμα να αιτηθεί την κίνηση διαδικασίας για την εκ νέου εκδίκαση της υποθέσεώς του ή για την εκδίκαση ενδίκων μέσων, ώστε να δύναται η δικαστική αρχή εκτελέσεως να κρίνει ότι η παράδοση θίγει την ουσία των δικαιωμάτων αυτών;»

44 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2021 αποφασίστηκε η συνεκδίκαση των υποθέσεων C-514/21 και C-515/21 προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

45 Με το πρώτο ερώτημά του στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-514/21 και C-515/21, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των άρθρων 47 και 48 του Χάρτη, έχει την έννοια ότι, στην περίπτωση κατά την οποία, συνεπεία νέας ποινικής καταδίκης, ανακαλείται η αναστολή εκτελέσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής και εκδίδεται ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως για την εκτέλεση της εν λόγω ποινής, «απόφαση», κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως, συνιστά η ερήμην εκδοθείσα απόφαση περί ανακλήσεως της αναστολής εκτελέσεως ή η ομοίως ερήμην εκδοθείσα απόφαση περί δεύτερης ποινικής καταδίκης.

46 Κατά πρώτον, υπενθυμίζεται ότι η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 κατατείνει, μέσω της καθιέρωσης ενός απλουστευμένου και αποτελεσματικού συστήματος παράδοσης των καταδικασθέντων ή υπόπτων για παραβάσεις της ποινικής νομοθεσίας, στη διευκόλυνση και στην επιτάχυνση της δικαστικής συνεργασίας, συμβάλλοντας στην επίτευξη του σκοπού τον οποίο έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, να συγκροτήσει δηλαδή χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης επί τη βάση του υψηλού βαθμού εμπιστοσύνης που πρέπει να υφίσταται μεταξύ των κρατών μελών (απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2023, Puig Gordi κ.λπ., C-158/21, EU:C:2023:57, σκέψη 67 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

47 Προς τον σκοπό αυτό, από την εν λόγω απόφαση-πλαίσιο, και ιδίως από το άρθρο της 1, παράγραφος 2, προκύπτει ότι η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως αποτελεί τον κανόνα, ενώ η άρνηση εκτελέσεως νοείται ως εξαίρεση η οποία πρέπει να ερμηνεύεται στενά (απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2023, Puig Gordi κ.λπ., C-158/21, EU:C:2023:57, σκέψη 68 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

48 Κατά δεύτερον, από το ίδιο το γράμμα του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 προκύπτει ότι η δικαστική αρχή εκτελέσεως έχει τη δυνατότητα να αρνηθεί την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος προς τον σκοπό εκτελέσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής ή μέτρου στερητικού της ελευθερίας αν ο ενδιαφερόμενος δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως, εκτός εάν στο ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως αναγράφεται ότι πληρούνται οι

προϋποθέσεις που τίθενται, αντιστοίχως, στα στοιχεία α' έως δ' της ως άνω διατάξεως (απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2020, *Generalstaatsanwaltschaft Hamburg*, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, σκέψη 38 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 49 Συναφώς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 4α περιορίζει, επομένως, τη δυνατότητα αρνήσεως εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, απαριθμώντας, με συγκεκριμένο και ενιαίο τρόπο, τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες δεν χωρεί άρνηση αναγνώρισεως και εκτελέσεως αποφάσεως εκδοθείσας κατόπιν δίκης στην οποία ο ενδιαφερόμενος δεν παρέστη αυτοπροσώπως (πρβλ. απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2020, *Generalstaatsanwaltschaft Hamburg*, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, σκέψεις 35 και 36 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 50 Το άρθρο 4α της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584 έχει ως σκοπό να εξασφαλίσει ένα υψηλό επίπεδο προστασίας και να παράσχει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως τη δυνατότητα να παραδώσει τον ενδιαφερόμενο παρά την απουσία του από τη δίκη που οδήγησε στην καταδίκη του, τηρουμένων συγχρόνως πλήρως των δικαιωμάτων άμυνάς του (απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2020, *Generalstaatsanwaltschaft Hamburg*, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, σκέψη 39 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Ειδικότερα, από το άρθρο 1 της αποφάσεως-πλαίσιου 2009/299, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των αιτιολογικών της σκέψεων 1 και 15, προκύπτει ρητώς ότι το εν λόγω άρθρο 4α προστέθηκε στην απόφαση-πλαίσιο 2002/584 με σκοπό την προστασία του δικαιώματος του κατηγορουμένου να εμφανίζεται αυτοπροσώπως στην ποινική δίκη που έχει κινηθεί εναντίον του και, συγχρόνως, τη βελτίωση της αμοιβαίας αναγνώρισης των δικαστικών αποφάσεων μεταξύ των κρατών μελών.
- 51 Το εν λόγω άρθρο 4α πρέπει, επίσης, να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται κατά τρόπο σύμφωνο με το άρθρο 47, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, καθώς και με το άρθρο 48 του Χάρτη, τα οποία, όπως διευκρινίζεται στις επεξηγήσεις σχετικά με τον Χάρτη, αντιστοιχούν στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ. Το Δικαστήριο οφείλει, επομένως, να ερμηνεύει το άρθρο 47, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, και το άρθρο 48 του Χάρτη κατά τέτοιον τρόπο ώστε να διασφαλίζεται επίπεδο προστασίας σύμφωνο με εκείνο που κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ, όπως ερμηνεύεται από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου [απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2022, *HN* (Δίκη κατηγορουμένου ο οποίος έχει απομακρυνθεί από την επικράτεια), C-420/20, EU:C:2022:679, σκέψη 55].
- 52 Κατά τρίτον, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι ως «δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης», κατά το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, νοείται η δίκη η οποία οδήγησε στην έκδοση τελεσίδικης καταδικαστικής αποφάσεως σε βάρος του προσώπου του οποίου ζητείται η παράδοση στο πλαίσιο της εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως (αποφάσεις της 10ης Αυγούστου 2017, *Turikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, σκέψη 74, και της 22ας Δεκεμβρίου 2017, *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, σκέψη 64).
- 53 Αντιθέτως, απόφαση σχετική με την εκτέλεση ή την εφαρμογή προηγουμένως επιβληθείσας στερητικής της ελευθερίας ποινής δεν συνιστά «απόφαση», κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 4α, παράγραφος 1, εκτός εάν η απόφαση αυτή θίγει την κρίση επί της ενοχής ή έχει ως αντικείμενο ή ως συνέπεια τη μεταβολή της φύσεως ή του ύψους της εν λόγω ποινής και η αρχή που την εξέδωσε είχε, συναφώς, περιθώριο εκτιμήσεως. Επομένως, απόφαση περί ανακλήσεως της αναστολής εκτελέσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής, συνεπεία παραβάσεως από τον ενδιαφερόμενο αντικειμενικού όρου που συνοδεύει την αναστολή αυτή, όπως η τέλεση νέας αξιόποινης πράξεως κατά τη διάρκεια της περιόδου αναστολής, δεν εμπίπτει στο πεδίο

- εφαρμογής του εν λόγω άρθρου 4α, παράγραφος 1, καθόσον δεν θίγει ούτε τη φύση ούτε το ύψος της εν λόγω ποινής (πρβλ. απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2017, *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, σκέψεις 77, 81, 82 και 88).
- 54 Εξάλλου, εφόσον η αρχή που είναι αρμόδια να αποφανθεί επί της ανακλήσεως δεν καλείται να επανεξετάσει την ουσία της υποθέσεως η οποία οδήγησε στην ποινική καταδίκη, το γεγονός ότι η εν λόγω αρχή έχει περιθώριο εκτιμήσεως δεν ασκεί επιρροή, δεδομένου ότι το περιθώριο αυτό εκτιμήσεως δεν της παρέχει τη δυνατότητα μεταβολής της φύσεως ή του ύψους της στερητικής της ελευθερίας ποινής, όπως αυτά καθορίστηκαν με την τελεσίδικη καταδικαστική απόφαση σε βάρος του καταζητούμενου προσώπου (πρβλ. απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2017, *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, σκέψη 80).
- 55 Αυτή η στενή ερμηνεία της έννοιας της «δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης», κατά το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584, είναι, εξάλλου, σύμφωνη με την όλη οικονομία του συστήματος που θεσπίζει η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο. Πράγματι, όπως υπογραμμίστηκε στη σκέψη 47 της παρούσας αποφάσεως, η εν λόγω διάταξη συνιστά εξαίρεση από τον κανόνα που επιβάλλει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως την υποχρέωση παράδοσης του καταζητούμενου προσώπου στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος και πρέπει, επομένως, να ερμηνεύεται στενά.
- 56 Επιπροσθέτως, η ως άνω ερμηνεία είναι ικανή να εξασφαλίσει καλύτερα τον σκοπό που επιδιώκει η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο και ο οποίος, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 46 της παρούσας αποφάσεως, συνίσταται στη διευκόλυνση και την επιτάχυνση της δικαστικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών βάσει των αρχών της αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αναγνωρίσεως, διά της αποφυγής συγχρόνως της ανάθεσης στη δικαστική αρχή εκτελέσεως της γενικής αρμοδιότητας επανεξέτασης όλων των διαδικαστικών αποφάσεων που λαμβάνονται στο κράτος μέλος εκδόσεως (πρβλ. αποφάσεις της 10ης Αυγούστου 2017, *Turikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, σκέψεις 87 και 88, και της 31ης Ιανουαρίου 2023, *Puig Gordi* κ.λπ., C-158/21, EU:C:2023:57, σκέψη 88).
- 57 Συναφώς, από πάγια νομολογία προκύπτει, αφενός, ότι η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, εξεταζόμενη υπό το πρίσμα των διατάξεων του Χάρτη, δεν μπορεί να ερμηνεύεται κατά τρόπον ώστε να θίγεται η αποτελεσματικότητα του συστήματος δικαστικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών, ένα από τα ουσιώδη στοιχεία του οποίου αποτελεί το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης [απόφαση της 22ας Φεβρουαρίου 2022, *Openbaar Ministerie* (Δικαστήριο που έχει συσταθεί νομίμως στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος), C-562/21 PPU και C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, σκέψη 47 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία], και, αφετέρου, ότι η διασφάλιση του σεβασμού των δικαιωμάτων του προσώπου του οποίου ζητείται η παράδοση αποτελεί, κατά κύριο λόγο, ευθύνη του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος (πρβλ. απόφαση της 23ης Ιανουαρίου 2018, *Piotrowski*, C-367/16, EU:C:2018:27, σκέψεις 49 και 50).
- 58 Επισημαίνεται, επίσης, ότι η ως άνω ερμηνεία του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584 συνάδει με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Δυνάμει της εν λόγω νομολογίας, αφενός, οι διαδικασίες που αφορούν τις λεπτομέρειες εκτελέσεως των ποινών δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ και, αφετέρου, τα μέτρα που λαμβάνονται από δικαστήριο μετά την επιβολή τελεσίδικης ποινής ή κατά τη διάρκεια της εκτελέσεώς της μπορούν να θεωρηθούν ως «ποινές» κατά την έννοια της ως άνω Σύμβασης μόνον εφόσον μπορούν να οδηγήσουν σε επαναπροσδιορισμό ή μεταβολή του περιεχομένου της αρχικώς επιβληθείσας ποινής (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις του ΕΔΔΑ της 3ης Απριλίου 2012, *Boulois* κατά Λουξεμβούργου, CE:ECHR:2012:0403JUD003757504, § 87 της 10ης Νοεμβρίου 2015, *Çetin* κατά Τουρκίας,

- CE:ECHR:2015:1110DEC003285709, § 42 έως 47· της 12ης Νοεμβρίου 2019, Abedin κατά Ηνωμένου Βασιλείου, CE:ECHR:2019:1112DEC005402616, § 29 έως 37· της 22ας Ιουνίου 2021, Ballıktaş Bingöllü, CE:ECHR:2021:0622JUD007673012, § 48, και της 10ης Νοεμβρίου 2022, Kupinsky κατά Ουκρανίας, CE:ECHR:2022:1110JUD000508418, § 47 έως 52).
- 59 Κατά τέταρτον, επισημαίνεται, πρώτον, ότι, σε αντίθεση με τα ζητήματα που αφορούν τις λεπτομέρειες εκτελέσεως ή εφαρμογής μιας ποινής, η δικαστική απόφαση που καταδικάζει τον κατηγορούμενο εμπίπτει στο ποινικού δικαίου σκέλος του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ [πρβλ. αποφάσεις της 10ης Αυγούστου 2017, Zdziaszek, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, σκέψη 85, και της 22ας Δεκεμβρίου 2017, Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, σκέψη 75 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 60 Δεύτερον, το δικαίωμα του κατηγορουμένου να παρίσταται στη δίκη του συνιστά ουσιώδες στοιχείο των δικαιωμάτων άμυνας και, γενικότερα, έχει κεφαλαιώδη σημασία για τον σεβασμό του δικαιώματος σε δίκαιη ποινική δίκη το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, καθώς και στο άρθρο 48 του Χάρτη [πρβλ. απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2022, ΗΝ (Δίκη κατηγορουμένου ο οποίος έχει απομακρυνθεί από την επικράτεια), C-420/20, EU:C:2022:679, σκέψεις 54 έως 56 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 61 Συναφώς, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου έχει κρίνει ότι η ερήμην καταδίκη προσώπου, το οποίο δεν αποδείχθηκε ότι είχε παραιτηθεί από το δικαίωμά του να εμφανιστεί και να υπερασπιστεί τον εαυτό του ή ότι είχε την πρόθεση να αποφύγει την κρίση του δικαστηρίου, χωρίς το εν λόγω πρόσωπο να έχει τη δυνατότητα να επιτύχει την έκδοση νέας αποφάσεως, κατόπιν ακροάσεώς του, επί του βασίμου της κατηγορίας, τόσο ως προς τα πραγματικά περιστατικά όσο και ως προς το νομικό μέρος, συνιστά κατάφωρη αρνησιδικία (αποφάσεις του ΕΔΔΑ της 1ης Μαρτίου 2006, Sejdonic κατά Ιταλίας, CE:ECHR:2006:0301JUD005658100, § 82, και της 9ης Ιουλίου 2019, Kislon κατά Ρωσίας, CE:ECHR:2019:0709JUD000359810, § 106, 107 και 115).
- 62 Εν προκειμένω, επισημαίνεται περαιτέρω, αφενός, ότι οι δεύτερες ποινικές καταδίκες σε βάρος των ΡΗ και LU επέβαλαν ή επέτρεψαν στην αρμόδια εθνική αρχή να ανακαλέσει την αναστολή εκτελέσεως των πρώτων στερητικών της ελευθερίας ποινών στις οποίες είχαν ήδη καταδικαστεί τα εν λόγω πρόσωπα και, αφετέρου, ότι η ανάκληση αυτή κατέστησε δυνατή την έκδοση των επίμαχων στις υποθέσεις των κύριων δικών ευρωπαϊκών ενταλμάτων συλλήψεως, δεδομένου ότι οι πρώτες στερητικές της ελευθερίας ποινές που είχαν επιβληθεί στον ΡΗ και στον LU κατέστησαν εκτελεστές λόγω της ανακλήσεως.
- 63 Ως εκ τούτου, η ερήμην ποινική καταδίκη προσώπου σε βάρος του οποίου εκδίδεται ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, χωρίς την οποία το εν λόγω ένταλμα δεν θα μπορούσε, όπως συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση, να εκδοθεί, συνιστά απαραίτητο στοιχείο για την έκδοση του εν λόγω εντάλματος, το οποίο ένταλμα μπορεί να επηρεαστεί από θεμελιώδες ελάττωμα που θίγει σοβαρά το δικαίωμα του κατηγορουμένου να εμφανιστεί αυτοπροσώπως στη δίκη του, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο άρθρο 47, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, και στο άρθρο 48 του Χάρτη.
- 64 Τρίτον, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 50 της παρούσας αποφάσεως, ο νομοθέτης της Ένωσης αποφάσισε, στο πλαίσιο του μηχανισμού του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, να προσδώσει ιδιαίτερη σημασία στο δικαίωμα του κατηγορουμένου να παρίσταται αυτοπροσώπως στη δίκη του θεσπίζοντας, στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλασίου 2002/584, έναν προαιρετικό λόγο αρνήσεως εκτελέσεως ενός τέτοιου εντάλματος συλλήψεως ο οποίος αφορά ειδικώς την προστασία του εν λόγω δικαιώματος. Επιπλέον, όπως υπογραμμίστηκε στη σκέψη 51 της

παρούσας αποφάσεως, ο λόγος αυτός αρνήσεως εκτελέσεως πρέπει να ερμηνεύεται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 47, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, καθώς και του άρθρου 48 του Χάρτη, όπως εκτίθενται στις σκέψεις 60 και 61 της παρούσας αποφάσεως.

65. Επομένως, προκειμένου το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαϊσίου 2002/584 να μη στερηθεί μεγάλο μέρος της αποτελεσματικότητάς του, η δικαστική αρχή εκτελέσεως, όταν εκτιμά εάν οφείλει να αρνηθεί, δυνάμει της εν λόγω διατάξεως, την παράδοση του καταζητούμενου προσώπου, πρέπει να έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει υπόψη όχι μόνον την τυχόν ερήμην διαδικασία που κατέληξε σε τελεσίδικη καταδικαστική απόφαση για την εκτέλεση της οποίας εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, αλλά και τυχόν άλλες ερήμην διαδικασίες που κατέληξαν σε ποινική καταδίκη, χωρίς την οποία δεν θα μπορούσε να εκδοθεί τέτοιο ένταλμα συλλήψεως.
66. Κατά τα λοιπά, όπως υπογράμμισε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η έννοια της «δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης» μπορεί να παραπέμπει σε περισσότερες της μιας δικαστικές αποφάσεις, όταν τούτο είναι αναγκαίο για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκει το εν λόγω άρθρο 4α, παράγραφος 1, το οποίο αποσκοπεί, μεταξύ άλλων, ακριβώς στην ενίσχυση των δικαιωμάτων άμυνας των ενδιαφερομένων, διασφαλίζοντας τον σεβασμό του θεμελιώδους δικαιώματός τους σε δίκαιη ποινική δίκη (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 10ης Αυγούστου 2017, *Zdziaszek*, C-271/17 PPU, EU:C:2017:629, σκέψη 94).
67. Επομένως, δικαστική απόφαση με την οποία το καταζητούμενο πρόσωπο καταδικάζεται ερήμην πρέπει να θεωρείται ως «απόφαση», βάσει του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαϊσίου 2002/584, ερμηνευόμενου υπό το πρίσμα των άρθρων 47 και 48 του Χάρτη, όταν η έκδοσή της ήταν καθοριστική για την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.
68. Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαϊσίου 2002/584, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των άρθρων 47 και 48 του Χάρτη, έχει την έννοια ότι, στην περίπτωση στην οποία, συνεπεία νέας ποινικής καταδίκης, ανακαλείται η αναστολή εκτελέσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής και εκδίδεται ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως για την εκτέλεση της εν λόγω ποινής, η ερήμην εκδοθείσα απόφαση περί της ποινικής αυτής καταδίκης συνιστά «απόφαση» κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως. Τούτο δεν ισχύει όσον αφορά την απόφαση περί ανακλήσεως της αναστολής εκτελέσεως της εν λόγω ποινής.

Επί του δευτέρου και του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

69. Με το δεύτερο και το τρίτο ερώτημά του στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-514/21 και C-515/21, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα των άρθρων 47 και 48 του Χάρτη, έχει την έννοια ότι επιτρέπει ή επιβάλλει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως να αρνηθεί την παράδοση του καταζητούμενου προσώπου στο κράτος μέλος εκδόσεως ή να εξαρτήσει την παράδοσή του από την παροχή εγγυήσεων ότι το καταζητούμενο πρόσωπο θα μπορέσει να επιτύχει στο εν λόγω κράτος μέλος την εκ νέου εκδίκαση της υποθέσεως ή να ασκήσει ένδικο μέσο, σε περίπτωση που προκύπτει ότι η ερήμην διεξαχθείσα διαδικασία που οδήγησε σε ανάκληση της αναστολής εκτελέσεως που συνόδευε τη στερητική της ελευθερίας ποινή προς εκτέλεση της οποίας εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως ή σε δεύτερη ποινική καταδίκη του εν λόγω προσώπου, η οποία ήταν καθοριστική για την έκδοση του

εν λόγω εντάλματος, συνιστά παράβαση του άρθρου 47 ή του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Χάρτη. Το αιτούν δικαστήριο διερωτάται επίσης αν μια τέτοια παράβαση πρέπει να θίγει την ουσία των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται στα εν λόγω άρθρα.

- 70 Κατά πρώτον, από την απάντηση που δόθηκε στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-514/21 και C-515/21 προκύπτει ότι η ερήμην εκδοθείσα ποινική καταδικαστική απόφαση, χωρίς την οποία δεν θα είχε ανακληθεί η αναστολή εκτελέσεως της στερητικής της ελευθερίας ποινής για την εκτέλεση της οποίας εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως, αποτελεί μέρος της «δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης», κατά την έννοια του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαϊσίου 2002/584.
- 71 Υπό το πρίσμα της διευκρίνισέως αυτής, υπενθυμίζεται, πρώτον, ότι το άρθρο 4α, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως δ', απαριθμεί, με συγκεκριμένο και ενιαίο τρόπο, τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες δεν χωρεί άρνηση αναγνώρισεως και εκτελέσεως αποφάσεως εκδοθείσας κατόπιν δίκης στην οποία ο ενδιαφερόμενος δεν παρέστη αυτοπροσώπως (απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2017, *Ardic*, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, σκέψη 71 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 72 Επομένως, το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαϊσίου 2002/584 δεν επιτρέπει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως να αρνηθεί την παράδοση του ενδιαφερομένου, εάν το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως περιέχει, όσον αφορά τη δικαστική απόφαση με την οποία επιβλήθηκε η στερητική της ελευθερίας ποινή προς εκτέλεση της οποίας εκδόθηκε το ένταλμα, μία από τις ενδείξεις που προβλέπονται στα στοιχεία α' έως δ' της εν λόγω διατάξεως.
- 73 Πράγματι, σε όλες τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως δ', της αποφάσεως-πλαϊσίου 2002/584, η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως δεν θίγει τα δικαιώματα άμυνας του ενδιαφερομένου ούτε το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και δίκαιης δίκης, όπως κατοχυρώνονται στο άρθρο 47 και στο άρθρο 48, παράγραφος 2, του Χάρτη (απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2013, *Melloni*, C-399/11, EU:C:2013:107, σκέψεις 44 και 53).
- 74 Για τους ίδιους λόγους, η δικαστική αρχή εκτελέσεως δεν δύναται να αρνηθεί, δυνάμει του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαϊσίου 2002/584, την παράδοση του καταζητούμενου προσώπου στο κράτος μέλος εκδόσεως, όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως περιέχει, όσον αφορά την ερήμην εκδοθείσα καταδικαστική απόφαση περί της οποίας γίνεται λόγος στη σκέψη 70 της παρούσας αποφάσεως, μία από τις ενδείξεις που διαλαμβάνονται στα στοιχεία α' έως δ' της εν λόγω διατάξεως.
- 75 Αντιστρόφως, όταν το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως δεν περιέχει καμία από τις ενδείξεις που μνημονεύονται στο άρθρο 4α, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως δ', της αποφάσεως-πλαϊσίου 2002/584, η δικαστική αρχή εκτελέσεως πρέπει να είναι σε θέση να αρνηθεί την παράδοση του καταζητούμενου προσώπου, ανεξαρτήτως του αν εθίγη η ουσία των δικαιωμάτων του άμυνας, δεδομένου ότι, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 50 της παρούσας αποφάσεως, καμία τέτοια απαίτηση δεν απορρέει ούτε από το γράμμα του άρθρου 4α ούτε από τον σκοπό του.
- 76 Επιπλέον, από το ίδιο το γράμμα του εν λόγω άρθρου 4α, ιδίως δε από την επισήμανση ότι η δικαστική αρχή εκτελέσεως «δύναται [...] να αρνηθεί» την εκτέλεση του εντάλματος συλλήψεως, προκύπτει ότι η εν λόγω αρχή πρέπει, σε μια τέτοια περίπτωση, να διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά το κατά πόσον πρέπει ή όχι να αρνηθεί να προβεί στην εκτέλεση. Επομένως, από το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαϊσίου 2002/584 δεν μπορεί να συναχθεί ότι, σε μια

- περίπτωση όπως αυτή η οποία περιγράφεται στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας αποφάσεως, η δικαστική αρχή εκτελέσεως υποχρεούται να αρνηθεί την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, χωρίς να έχει τη δυνατότητα να λάβει υπόψη τις ιδιαίτερες περιστάσεις κάθε συγκεκριμένης περίπτωσης [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 29ης Απριλίου 2021, X (Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Ne bis in idem), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, σκέψεις 43 και 44].
- 77 Η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από τη γενική οικονομία της ως άνω αποφάσεως-πλαisiού. Πράγματι, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 47 της παρούσας αποφάσεως, η εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως αποτελεί τον κανόνα που θεσπίζει η απόφαση-πλαίσιο, ενώ οι λόγοι άρνησης αναγνωρίσεως και εκτελέσεως συνιστούν εξαιρέσεις. Πλην όμως, εθνική διάταξη η οποία στερεί από τη δικαστική αρχή εκτελέσεως τη δυνατότητα να λαμβάνει υπόψη τις ιδιαίτερες περιστάσεις κάθε συγκεκριμένης περίπτωσης, με βάση τις οποίες ενδεχομένως να έκρινε ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις της άρνησης παράδοσης, θα αντικαθιστούσε μια απλή δυνατότητα άρνησης εκτέλεσης που προβλέπεται στο άρθρο 4α της ίδιας αποφάσεως-πλαisiού με πραγματική υποχρέωση, μετατρέποντας, ως εκ τούτου, σε γενικό κανόνα την εξαίρεση την οποία συνιστά η άρνηση παράδοσης [βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 29ης Απριλίου 2021, X (Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης – Ne bis in idem), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, σκέψη 47].
- 78 Όπως υπογράμμισε, κατ' ουσίαν, η γενική εισαγγελέας στο σημείο 115 των προτάσεών της, η εκτελούσα δικαστική αρχή δύναται, υπό το πρίσμα αυτό, να λάβει υπόψη άλλες περιστάσεις οι οποίες της παρέχουν τη δυνατότητα να βεβαιωθεί ότι η παράδοση του ενδιαφερομένου δεν συνεπάγεται προσβολή των δικαιωμάτων του άμυνας και, ακολούθως, να προβεί στην παράδοση του προσώπου στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος. Συναφώς, μπορεί, μεταξύ άλλων, να ληφθεί υπόψη η συμπεριφορά την οποία επέδειξε ο ενδιαφερόμενος, ιδίως το γεγονός ότι ο επιχείρησε να αποφύγει την παραλαβή της κοινοποιήσεως των σχετικών πληροφοριών ή να αποφύγει οποιαδήποτε επαφή με τους δικηγόρους του (απόφαση της 17 Δεκεμβρίου 2020, Generalstaatsanwaltschaft Hamburg, C-416/20 PPU, EU:C:2020:1042, σκέψεις 51 και 52 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 79 Δεύτερον, το Δικαστήριο έχει επανειλημμένως κρίνει ότι η εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως μπορεί να εξαρτάται μόνον από τη συνδρομή κάποιας από τις προϋποθέσεις οι οποίες απαριθμούνται περιοριστικώς στο άρθρο 5 της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 (απόφαση της 14ης Ιουλίου 2022, Procureur général près la cour d'appel d'Angers, C-168/21, EU:C:2022:558, σκέψη 60 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 80 Ωστόσο, η δέσμευση του κράτους μέλους εκδόσεως να αναγνωρίσει στο πρόσωπο σε βάρος του οποίου εκδόθηκε ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως το δικαίωμα σε εκ νέου εκδίκαση της υποθέσεως, όταν το εν λόγω πρόσωπο καταδικάστηκε ερήμην, κατά προσβολή των δικαιωμάτων του άμυνας, δεν περιλαμβάνεται μεταξύ των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 5. Κατά συνέπεια, το δίκαιο της Ένωσης απαγορεύει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως να εξαρτά από την εν λόγω προϋπόθεση την παράδοση του προσώπου σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.
- 81 Εντούτοις, γεγονός παραμένει ότι, προκειμένου να διασφαλίσει την αποτελεσματική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις, η δικαστική αρχή εκτελέσεως υποχρεούται να κάνει πλήρη χρήση των μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 15 της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 (πρβλ. απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2023, Puig Gordi κ.λπ., C-158/21, EU:C:2023:57, σκέψη 132 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 82 Κατά συνέπεια, η δικαστική αρχή εκτελέσεως ενδέχεται, κατά περίπτωση, να χρειαστεί να ζητήσει με αίτηση παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών, κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 2, της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού, τη διαβεβαίωση του κράτους μέλους εκδόσεως ότι το πρόσωπο σε βάρος του οποίου εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως θα ενημερωθεί ότι, βάσει του δικαίου του κράτους μέλους εκδόσεως, θα έχει δικαίωμα σε εκ νέου εκδίκαση της υποθέσεως στην οποία θα του επιτραπεί να συμμετάσχει και η οποία θα καταστήσει δυνατή την επανεξέταση της ουσίας της υποθέσεως, λαμβανομένων υπόψη νέων αποδεικτικών στοιχείων, και την ανατροπή της αρχικής αποφάσεως, με τη διευκρίνιση ότι, σε περίπτωση που το κράτος μέλος εκδόσεως παράσχει τη σχετική διαβεβαίωση, η δικαστική αρχή εκτελέσεως θα είναι υποχρεωμένη να παραδώσει τον ενδιαφερόμενο, σύμφωνα με το άρθρο 4α, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού.
- 83 Κατά δεύτερον, από την απάντηση που δόθηκε στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα και η οποία παρατίθεται στη σκέψη 68 της παρούσας αποφάσεως, προκύπτει ότι η απόφαση περί ανακλήσεως της αναστολής εκτελέσεως της στερητικής της ελευθερίας ποινής προς εκτέλεση της οποίας εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4α της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, οπότε το γεγονός ότι η απόφαση περί ανακλήσεως εκδόθηκε ερήμην δεν δύναται να δικαιολογήσει την άρνηση της δικαστικής αρχής εκτελέσεως να παραδώσει το καταζητούμενο πρόσωπο.
- 84 Επιπλέον, δεδομένου ότι η περίπτωση αυτή δεν συνιστά έναν από τους λόγους μη εκτελέσεως, υποχρεωτικούς ή προαιρετικούς, οι οποίοι απαριθμούνται στα άρθρα 3 και 4 της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού, ούτε οι διατάξεις αυτές μπορούν να θεμελιώσουν τέτοια άρνηση.
- 85 Ωστόσο, όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, η γενική εισαγγελέας, στο σημείο 126 των προτάσεών της, η άρνηση παράδοσης του καταζητούμενου προσώπου είναι, κατ' εξαίρεση, δυνατή βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 3, της εν λόγω αποφάσεως-πλαisiού (πρβλ. απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2023, Puig Gordi κ.λπ., C-158/21, EU:C:2023:57, σκέψη 72).
- 86 Συναφώς, πρέπει, εντούτοις, να διευκρινιστεί, ειδικότερα, ότι δικαστική αρχή εκτελέσεως δύναται να αρνηθεί την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, μόνον εφόσον έχει στη διάθεσή της, αφενός, στοιχεία καταδεικνύοντα την ύπαρξη πραγματικού κινδύνου προσβολής του θεμελιώδους δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, λόγω συστημικών ή γενικευμένων πλημμελειών και, αφετέρου, εφόσον έχει διακριβώσει, κατά τρόπο συγκεκριμένο και ακριβή, εάν, λαμβανομένων υπόψη της προσωπικής κατάστασης του καταζητούμενου προσώπου, της φύσεως της αξιόποινης πράξης για την οποία διώκεται και του πραγματικού πλαισίου στο οποίο εντάσσεται η έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, υφίστανται σοβαροί και αποδεδειγμένοι λόγοι για να θεωρηθεί ότι το πρόσωπο αυτό θα διατρέξει τέτοιο κίνδυνο σε περίπτωση παραδόσεως στο κράτος μέλος εκδόσεως (απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2023, Puig Gordi κ.λπ., C-158/21, EU:C:2023:57, σκέψη 97).
- 87 Στο αιτούν δικαστήριο αποκείται να εξακριβώσει αν στην προκειμένη περίπτωση πληρούνται οι προϋποθέσεις που απαριθμούνται στην προηγούμενη σκέψη.
- 88 Τέλος, η δικαστική αρχή εκτελέσεως οφείλει να αρνηθεί να εκτελέσει ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως το οποίο δεν πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις νομιμότητας από τις οποίες εξαρτάται το κύρος του, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται εκείνες που προβλέπονται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, και στο άρθρο 8 της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584 (βλ., συναφώς, απόφαση της

- 31ης Ιανουαρίου 2023, Puig Gordi κ.λπ., C-158/21, EU:C:2023:57, σκέψεις 69 και 70). Εν προκειμένω, υπό την επιφύλαξη της επαληθεύσεως από το αιτούν δικαστήριο, δεν υπάρχουν στοιχεία από τα οποία να μπορεί να συναχθεί ότι τα επίμαχα στις κύριες δίκες ευρωπαϊκά εντάλματα συλλήψεως δεν πληρούν τις ελάχιστες αυτές απαιτήσεις.
- 89 Δεδομένου ότι η απόφαση-πλαίσιο 2002/584 απαριθμεί κατά τρόπο εξαντλητικό τους λόγους αρνήσεως εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως (πρβλ. απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2023, Puig Gordi κ.λπ., C-158/21, EU:C:2023:57, σκέψη 73), απαγορεύει, επομένως, σε δικαστική αρχή εκτελέσεως να αρνηθεί την παράδοση προσώπου, σε βάρος του οποίου έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως με σκοπό την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής, για τον λόγο ότι η αναστολή εκτελέσεως της ποινής αυτής ανακλήθηκε με ερήμην εκδοθείσα απόφαση.
- 90 Επιπλέον, όπως διευκρινίστηκε στη σκέψη 80 της παρούσας αποφάσεως, η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο δεν επιτρέπει να εξαρτάται η παράδοση του καταζητούμενου προσώπου από την προϋπόθεση να έχει το εν λόγω πρόσωπο τη δυνατότητα να επιτύχει, στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος, τη δικαστική επανεξέταση της ερήμην εκδοθείσας αποφάσεως δυνάμει της οποίας ανακλήθηκε η αναστολή που συνόδευε τη στερητική της ελευθερίας ποινή για την εκτέλεση της οποίας εκδόθηκε το ένταλμα συλλήψεως.
- 91 Πράγματι, η προϋπόθεση αυτή δεν περιλαμβάνεται μεταξύ εκείνων που απαριθμούνται στο άρθρο 5 της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584, το οποίο, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 79 της παρούσας αποφάσεως, ορίζει κατά τρόπο εξαντλητικό τις προϋποθέσεις από τις οποίες είναι δυνατό να εξαρτηθεί η εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.
- 92 Από το σύνολο των προεκτεθέντων συνάγεται ότι:
- το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2002/584 έχει την έννοια ότι επιτρέπει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως να αρνηθεί την παράδοση του καταζητούμενου προσώπου στο κράτος μέλος εκδόσεως, όταν προκύπτει ότι η διαδικασία που οδήγησε σε δεύτερη ποινική καταδίκη του εν λόγω προσώπου, η οποία είναι καθοριστική για την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, διεξήχθη ερήμην, εκτός εάν το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως περιέχει, όσον αφορά τη διαδικασία αυτή, κάποια από τις ενδείξεις που προβλέπονται στα στοιχεία α' έως δ' της εν λόγω διατάξεως,
 - η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα του άρθρου 47 και του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Χάρτη, έχει την έννοια ότι απαγορεύει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως να αρνηθεί την παράδοση του καταζητούμενου προσώπου στο κράτος μέλος εκδόσεως, με την αιτιολογία ότι η διαδικασία που οδήγησε στην ανάκληση της αναστολής που συνόδευε τη στερητική της ελευθερίας ποινή για την εκτέλεση της οποίας εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως διεξήχθη ερήμην, ή να εξαρτήσει την παράδοση του καταζητούμενου προσώπου από την παροχή εγγυήσεων ότι το πρόσωπο αυτό θα μπορέσει να επιτύχει, στο εν λόγω κράτος μέλος, την εκ νέου εκδίκαση της υποθέσεως ή να ασκήσει ένδικο μέσο για την επανεξέταση της αποφάσεως περί ανακλήσεως ή της δεύτερης ποινικής καταδίκης που του επιβλήθηκε ερήμην και η οποία είναι καθοριστική για την έκδοση του εν λόγω εντάλματος.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 93 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σε αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα του άρθρου 47 και του άρθρου 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι:

στην περίπτωση κατά την οποία, συνεπεία νέας ποινικής καταδίκης, ανακαλείται η αναστολή εκτελέσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής και εκδίδεται ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης για την εκτέλεση της εν λόγω ποινής, η ερήμην εκδοθείσα απόφαση περί της ποινικής αυτής καταδίκης συνιστά «απόφαση» κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως. Τούτο δεν ισχύει όσον αφορά την απόφαση περί ανακλήσεως της αναστολής εκτελέσεως της εν λόγω ποινής.

- 2) Το άρθρο 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299,

έχει την έννοια ότι:

επιτρέπει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως να αρνηθεί την παράδοση του καταζητούμενου προσώπου στο κράτος μέλος εκδόσεως, όταν προκύπτει ότι η διαδικασία που οδήγησε σε δεύτερη ποινική καταδίκη του εν λόγω προσώπου, η οποία είναι καθοριστική για την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, διεξήχθη ερήμην, εκτός εάν το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης περιέχει, όσον αφορά τη διαδικασία αυτή, κάποια από τις ενδείξεις που προβλέπονται στα στοιχεία α' έως δ' της εν λόγω διατάξεως.

- 3) Η απόφαση-πλαίσιο 2002/584, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299, ερμηνευόμενη υπό το πρίσμα του άρθρου 47 και του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι:

απαγορεύει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως να αρνηθεί την παράδοση του καταζητούμενου προσώπου στο κράτος μέλος εκδόσεως, με την αιτιολογία ότι η διαδικασία που οδήγησε στην ανάκληση της αναστολής που συνόδευε τη στερητική της ελευθερίας ποινή για την εκτέλεση της οποίας εκδόθηκε το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης διεξήχθη ερήμην, ή να εξαρτήσει την παράδοση του καταζητούμενου προσώπου από την παροχή εγγυήσεων ότι το πρόσωπο αυτό θα μπορέσει να επιτύχει,

στο εν λόγω κράτος μέλος, την εκ νέου εκδίκαση της υποθέσεως ή να ασκήσει ένδικο μέσο για την επανεξέταση της αποφάσεως περί ανακλήσεως ή της δεύτερης ποινικής καταδίκης που του επιβλήθηκε ερήμην και η οποία είναι καθοριστική για την έκδοση του εν λόγω εντάλματος.

(υπογραφές)